

לורה, מיכאל ואנה מצגים נעליים מלאות בוץ אחרי בילוי בגן לאומי ירקון

רון, לורה, מיכאל ואנה הסנר בגן לאומי קיסריה

המשימה: כל שמורות הטבע והגנים הלאומיים בשנה אחת

בני משפחת הסנר הגיעו מקליפורניה לשנת שבתון בישראל. כרטיס מינוי משפחתי לרשות הטבע והגנים שקיבלו במתנה מהסבא שינה את ביקורם בארץ באופן שאפילו הם לא ציפו לו

כתב: איל שפירא תצלומים מהאלבום המשפחתי

מספר מיכאל. "הוא הסביר שאפשר לטייל איתו במשך שנה, בלי הגבלה, בכל שמורות הטבע והגנים הלאומיים. הסתכלתי על המפה שקיבלנו עם הכרטיס וספרתי 67 גנים לאומיים. ואז עלה לי רעיון: בשנה שיש לנו להיות בישראל, נטייל בכל המקומות האלה!", הוא מספר בהתרגשות. לא בטוח שאז, לפני שנה, האמינו בני המשפחה שהרעיון המקורי של מיכאל יזכה להתממש ולסחוף את כולם.

אוגוסט 2014. רון הסנר, פרופ' למדע המדינה מאוניברסיטת ברקלי, קליפורניה, יוצא לשנת שבתון, שאותה הוא יעביר בישראל, מולדתו. עם רעייתו לורה וילדיהם אנה (6) ומיכאל (9) הם מגיעים לארץ וזוכים לקבל מהסבא מתנה מקורית ומפתיעה במיוחד: כרטיס מינוי משפחתי לרשות הטבע והגנים. "הסתכלתי על הכרטיס הירוק שקיבלנו, ושאלתי את אבא למה זמן הוא טוב",

הפתעה בכל טיול

אנה ומיכאל הם כנראה הילדים הנחושים ביותר שפגשתי זה זמן רב, והנחישות הזאת, הקורנת מעיניהם, מתמקדת בדבר אחד: בתשוקה העזה להספיק ולהתערוך ככל האפשר בטבע הישראלי. וכך, במשך שנה שלמה, הם הספיקו לבקר ברוב היעדים שהציבו לעצמם, ואגב כך צברו אינספור חוויות. ועוד לא דיברנו על הלכידות המשפחתית שהייתה כרוכה בכל הטיולים הללו. כדי לעמוד ביעדים שהציבו לעצמם, ביקרו לעתים בני המשפחה בשני אתרים ויותר במהלך סוף שבוע אחד, במיוחד בפעמים שבהן נסעו אל קצות הארץ - דרום הנגב או קצה הגליל והגולן, והתארחו אצל חברים או בני משפחה.

"בכל גן או שמורה גיליתי שיש הפתעה", אומר מיכאל. "זאת אומרת, משהו מיוחד שאפשר לעשות רק בו: למשל, הסרט במערת האדם הקדמון בשמורת טבע נחל מערות, הצבים הרכים בגן לאומי נחל אלכסנדר, המדרגות הסודיות בגן לאומי מבצר נמרוד,

הדגים שנתנו לי ביסים קטנים בגן לאומי גן השלושה, הנשרים שאותם ראינו ממש מקרוב בחיבר כרמל או טיפות המים שטפטפו עלינו מהתקרה של שמורת טבע מערת הנטיפים. אימא ואבא התלהבו במיוחד מגנים לאומיים שיש בהם עתיקות והיסטוריה: בית שערים, כפר נחום, עבדת. יום אחד אפילו לקחנו איתנו חברים לראות פסיפסים בגן לאומי ציפורי. גם את הפסיפסים במוזיאון השומרוני הטוב אני זוכר".

ולא תמיד היה צורך לנסוע הרחק ולבלות במכונית זמן רב. גן לאומי אפולוניה, הנמצא במרחק כמה דקות הליכה מביתם, זכה לשלל ביקורים תכופים. "הסתכלנו המון על הנוף של הים ושל המצודה. זה הגן הלאומי 'שלנו', ולשם גם הבאנו אורחים וחברים".

טבע במרחק נגיעה

"בקליפורניה, אתה צריך לנסוע לפחות ארבע-חמש שעות רק כדי לצאת אל טבע פראי ולטייל כמו שצריך", אומר רון. "אבל מעבר לכך, יש שוני מהותי בין טיול בארצות הברית לטיול בישראל: אתה מסתובב ביוסמיטי פארק, למשל, ורואה

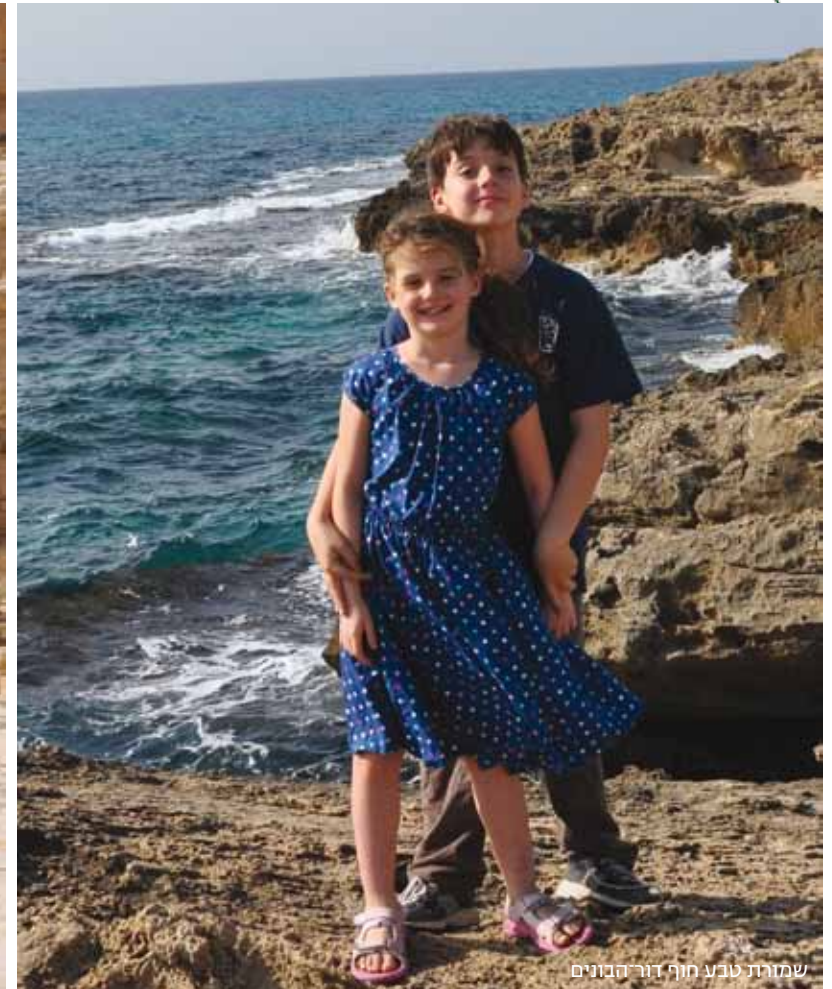
רון הסנר: "הדהים אותי עד כמה אפשר להתערוך בטבע בארץ. הילדים מבקרים במפל של נחל דוד בשמורת טבע עין גדי ויכולים להיכנס ולעמוד תחתיו. הם היו מופתעים ומאושרים מהעניין. הם אינם רגילים לכך".

שמורת טבע בריכת המשושים

גן לאומי עין עבדת

שמורת טבע חוף דור הבונים

"בביקור הזה גיליתי את השביל התלוי בשמורת טבע נחל חרמון (בניאס), ובתוך פחות מחצי שנה ביקרתי שם שלוש פעמים: פעם עם המשפחה, פעם עם קולגה ופעם עם תלמיד שלי. זו חוויה עוצרת נשימה"

כאשר הוא נשאל מהו האתר האהוב על בני המשפחה, הוא מתלבט בין שניים. "בכל שנה אנחנו מגיעים לארץ לחופשת מולדת, ותמיד אנו מבקרים בגן לאומי בית גוברין. אתה נכנס ויוצא ממערות שוב ושוב. מדובר בעושר אדיר של מערות. עם זאת, בביקור הזה גיליתי את השביל התלוי בשמורת טבע נחל חרמון (בניאס), ובתוך פחות מחצי שנה ביקרתי שם שלוש פעמים: פעם עם המשפחה, פעם עם קולגה ופעם עם תלמיד שלי. זו חוויה עוצרת נשימה".

והשאלה המתבקשת היא כיצד אתם מחליטים לאן לנסוע בכל סוף שבוע?

"אבא אומר לנו את הכיוון - למשל גליל, נגב או אזור ירושלים - ואני מסתכל על המפה ומחליט על הגן הלאומי או השמורה", מציין מיכאל בסיפוק. השיטה, כך נראה, עובדת היטב. "נשארנו לנו כמה גנים לאומיים שלא ראינו, אבל השנה כבר נגמרה. אני ממליץ לילדים אחרים גם לעשות את מה שאנחנו עשינו. אולי הם ישרו את השיא שלנו", מסכם מיכאל.

היינו בשמורת טבע חיבר יטבתה ונסענו אחרי אוטו גדול שנתן אוכל לכל החיות. גם לראות את הדגים בשמורת טבע חוף האלמוגים היה מאוד מאוד מיוחד. לראות דגים בכל הצבעים זה הכי כיף!", היא נזכרת בחיוך. "באיזו עוד שמורה בעולם אתה יכול לקבל בכניסה שנוקלי?", מוסיף רון, שזוכר כיצד צלל, יד ביד עם מיכאל, בין השפע הצבעוני ומלא החיים של האלמוגים והדגים.

עם האצבע על המפה

נראה כי אתרי המים זכו להצלחה גדולה בקרב בני משפחת הסנר. הם היו במגרסה ביום החם בשנה ונעו במים בין המוני שפירות, פגשו ג'מוסים בשמורת טבע החולה, שחו במימיה הקפואים של בריכת המשושים ברמת הגולן וגילו להפתעתם זחלים לא מזוהים בצבעי שחור וכתום בשמורת טבע חוף דור-הבונים בעונת החורף. "אלו היו זחלים בצבעים של קבוצת הבייסבול ג'איינטס", מציין רון בצחוק גדול.

אל מפעל המים התת-קרקעי בגן הלאומי. "לסבא יש תשוקה אמיתית למפעלי מים, ומיכאל כנראה קיבל זאת בירושה", מספר רון בחיוך. "ואל תשכח את מפעל המים בגן לאומי תל באר שבע", מוסיף מיכאל. "שם אפילו קיבלנו קסדות כשירדנו לבור המים!". ואולם, כמו כל ילד חובב הרפתקאות, מיכאל הוא חסיד גדול של אתרים הדורשים טיפוס. "אנחנו במרדף מתמיד אחרי ווים וסולמות", אומר רון. "במסלול הטיפוס בגן לאומי עין עבדת, החיוך לא ירד למיכאל מהפנים אפילו לשנייה", הוא מספר, ומיכאל מוסיף כי הטיפוס הזכור לו ביותר הוא העלייה למצדה לפני הזריחה. "ישנו בקמפינג, אבא העיר אותי בארבע ומשהו בבוקר עם כוס שוקו ויצאנו, רק שנינו, אל ההר בשביל הסוללה. הגענו ראשונים אל הפסגה!".

אנה, למרות גילה הצעיר, כבר מציגה מנות גדושות של נוסטלגיה - אחרי שנה של טיולים בארץ. "אני הכי אוהבת למצוא בעלי חיים.

מפל יפה. הילדים רוצים להיכנס - אבל אי אפשר. אתה רואה הר מרשים ורוצה לטפס - אך אינך יכול. אפשר רק לראות. בישראל זה שונה לחלוטין. הדהים אותי עד כמה אפשר להתעלות בטבע בארץ. הילדים מבקרים במפל של נחל דוד בשמורת טבע עין גדי ויכולים להיכנס ולעמוד תחתיו. הם היו מופתעים ומאושרים מהעניין. הם אינם רגילים לכך".

לדברי רון, הם נהנו במיוחד מההמחשות באתרים השונים - מדגם מפעלי המים בגן לאומי מצדה ועד הסרט בבית הכנסת בגן לאומי בית אלפא. לדעתו, זוהי דרך מצוינת להפיח רעננות באתרים. "אני בכלל סבור שכל ההמחשות הללו - הסרטים, הדגמים, המצגות והפסלים - נעשות כולן למען ילדים", צוחק רון. "אפילו באתר ארכיאולוגי רציני כמו תל מגידו, יש לך סרט מעניין וסוסי ברזל שילדים יכולים ליהנות מהם".

ואגב מגידו, אחת החוויות הזכורות ביותר לבני המשפחה, ובמיוחד למיכאל, היא הכניסה